

İSTANBUL YİE DE ÖZEL GÖREVLİ BİR HOCA

1978 yılında İstanbul YİE son sınıf talebesiyim. Umumi olarak başarılı talebeler arasında olmakla birlikte, meslek derslerinde en iyi talebeler arasında sayılırdım. Küçük yaşlarda, 7 yaşında hafızlık yapmış; ilkokul öncesi Arapça sarf nahiv okumuştum. Zorluk çekmediğim meslek derslerinden, sadece sıkıntı çektiğim Nuri Ünlü Hoca'nın okuttuğu İslam Tarihi dersi idi; Hocamızın hazırladığı ders notları, sanki dersten nefret ettirmek için özel hazırlanmış gibiydi. Sonradan Mekke'ye gittiğimde ilk dinlediğim ders de İslam Tarihi olacak ve en çok sevdiğim/okuduğum alan haline gelecekti. Nuri Ünlü Hocamızın kararttığı alanı aydınlatan bu Hocamız Prof.Dr.Abdüssettar Sirat Hoca idi. Afganistan'da şah döneminde Adalet Bakanlığı yapmış; Yaşar Kandemir Hocamdan sonra hafızamda iz bırakmış olan üç hocadan biri olmuştu. Bu hoca ile 40 yıl sonra Türkiye'de karşılaşmamız yazmaya değer bir hatıradır.

Enstitüde boykot yılları olarak geçen bu yıllar içerisinde bazı hocalarla talebeler arasında hiç de hoş olmayan olaylar yaşandı. Ben şahsen hem boykota, hem de bu olaylara sıcak bakmayanlar arasındaydım. Bununla birlikte hocaların talebeleri ile gönül bağı kuramamasını, daha doğrusu kurma ihtiyacı duymamalarını da hep yadırgamışımdır. Ben Nuri Ünlü hocamıza karşı sergilenen yanlış ve hatalı davranışı tasvip etmeyenler arasında olmakla beraber, sebebini yorumlamakta da farklı düşünenler arasında olmuşumdur. Çünkü müstakil düşünme imkanı olan talebeler arasında, olaylara İslami hassasiyetler zaviyesinden bakıp değerlendirebiliyordum. Boykotun hem görünen yüzünü, hem de görünmeyen perde arkasını en iyi bilenlerden biriyim. Çünkü boykotun öncüleri İHL den sınıf arkadaşlarımdı. Beni yakından tanırlar; boykota muhalefet etmeme rağmen bana karşı sessiz kalmayı tercih ederlerdi. Boykot olaylarında gizli güçlerin parmağı olduğunu, hocaların çoğunun olayları doğru göremediğini, faturayı muhalif oldukları hükümet ortağı MSP li bakanlara ve teşkilatlarına çıkarmayı tercih ederlerdi. Başlı başına ayrı bir değerlendirme konusu olan bu konuyu, başka bir zaman ayrıntılı bir şekilde değerlendirmek üzere, bu kadarlık bir temas ile geçiyorum.

O tarihlerde okulumuzun hocalarından olan **Serdar Kurtoğlu Bey** hukukçu olup İnkılap tarihi dersini okutuyordu.

Kendisi sınıfta ders anlatırken, Osmanlı Türkçesi ağırlıklı konuştuğu halde, ders notları uydurukça kelimelerle doluydu. Hoca kendisini, Kemalizm adına okulu gözetleyen bir görevli gibi kabul ediyor; zaman zaman da bunu bize hissettiriyordu. Rahmetli Ömer Çam hocamız kendisinin bu yönünü bilir; elinden bir şey gelmediğini ima ederdi. Son sınıfta iken Serdar Hoca'nın yazılı imtihan yaptığı bir derste, sorularda bol miktarda uydurukça kelimeler görünce, ben de soruların cevabını yazarken uydurukça kelimelere ağırlık vermiş; biraz da ileri giderek, **İstiklal marşı** yerine bile **Ulusal düttürü** yazmayı tercih etmiştim. Hoca maksadımı anlamış; bana zayıf bir not vererek mesajıma cevap vermişti. Enstitü müdürlüğüne yazdığım itiraz dilekçesinden de sonuç alamamıştım. İşin garibi tek dersten takıntısı olanlar, Haziran mezunu olamıyor; yüksek lisans imtihanlarına da giremiyordu. Benim Haziran mezunu olamayacağım netleşince Danıştay'a müracaat etmeyi düşündüm. İlk önce Ömer Çam Hoca ile istişare ettim. Rahmetli Hocamız sakın geç kalma, müracaat ediver; maddi sıkıntın varsa sana yardım edebilirim; dedi. Hocamızın tavsiyesi beni cesaretlendirmiş; kararlılığımı artırmıştı. Gençlik yıllarımdan beri, herkes ile irtibat kurabilen, müteşebbis bir kişiliğim olması sebebi ile, Serdar Hoca ile de irtibatımız canlı ve olumlu; beni sevdiğini ve takdir ettiğini söyler iltifat ederdi. Ben de öyle kabul eder; mukabele etmekten geri durmazdım. Odasına gidip ziyaret ettim; hocam zayıf aldığım imtihan sebebi ile Danıştay'a müracaat etmeyi düşünüyorum; ne dersiniz,

tavsiyeniz ne olur dedim. Hocam bir an düşündü ve bana hocan olarak mı soruyorsun; yoksa hukukçu olduğum için mi soruyorsun; dedi. Ben de hocam her iki sıfatınızı biliyor ve her iki zaviyeden de cevabınızı öğrenmek istiyorum dedim. Bunun üzerinde derin bir nefes aldı; peşinden de bir hukukçu olarak geç kalmamanı, vaktinde müracaat etmeni tavsiye ederim. Bir hocan olarak ise, samimi bir ifade ile ben bu Enstitü'nün sıradan bir hocası olmadığını, benim adımın görüp bilenlerin sana hak vermesinin çok zor olduğunu, kazanma şansın olamayacağını söylemek zorundayım; dedi. Bu son cümlesi beni tahrik etmiş; kararlılığımı perçinleştirmişti. Kendisine teşekkür ederek odasından ayrıldım. Maddi imkanlarım zayıf olduğu için avukat desteği alma imkanım yoktu; harç ödemesini bile zorlanarak yapabilecektim. Ömer Çam Hocam yardım vadettiği halde; istemekten utanıyordum. İş başa düşmüş; kendi dilekçemi kendim yazmak zorunda kalmıştım. Hiç tecrübem olmadığı halde, oturdum; kendi anlayışına göre güzel bir dilekçe yazıp hazırladım; Enstitüye yaptığım itiraza yazılan cevabı da dilekçeme ekledim. Danıştay'a nereden nasıl müracaat edileceğini de Siyasal Bilgiler Fakültesinden mezun olmuş amcamın oğlundan öğrendim.

O zaman Danıştay itirazları valiliklerden yapılıyordu. İstanbul valiliğine gidip dilekçemi verdim. Müracaat Harcı çok yüksek bir meblağ olmadığı halde zorlanarak ödemiştim. Enstitüde talebe iken İmamlik görevim de olmasına rağmen, evli ve çocuk sahibi olmam sebebi ile ayın sonlarına doğru cebimde hiç param kalmadığı günleri bilirim. Üstelik yeğenim Nureddin Yıldız ile ilgili yük de benim omuzlarımdaydı. Dilekçemi teslim edip camiye dönmüş; Rabbime iltica ederek bir dilekçe de O'na arz etmiştim. Enstitüde Özel görevli olduğunu söylemekten çekinmeyen Serdar Hoca karşısında ezilmek istemiyor; ona hakiki güç sahibinin kim olduğunu göstermek istiyordum. Anadolu'nun İstanbul'a gelmiş gariban bir genç olarak Rabbimden başka sığınacak, yardım isteyecek güçlü bir dayanağım yoktu. Yapabileceğimi yapmış; tevekkül içerisinde sonucu bekliyordum. Bir ay sürmeden Enstitü Müdürlüğünden yazılı imtihan kağıdımın istendiğini öğrendim. Ankara Üniversitelerinden 3 kişilik bilirkişi heyeti belirlenmiş; kağıdımı incelemeleri istenmişti. Bunlardan biri komünist, diğer ikisi de solcu Kamalist olduğunu öğrenince, Serdar Hoca'nın dediği gibi olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Umudumu kaybetmedim; ama içimde de bir tereddüt olmadığını söyleyemem. Kısa bir müddet sonra ara kararı Enstitü Müdürlüğüne bildirdiklerini öğrendim; hemen gidip sordum; bilirkişi kağıdıma geçer not vermiş; Danıştay da mağduriyet yaşamamam için, bu durumu ara kararla Enstitü Müdürlüğü'ne bildirmişti. Enstitü Müdürlüğü karara uymuş ve notumu hemen düzeltmişti. Eğitim yılının son günleriydi; hemen Serdar hocanın yanına gittim; Hocam sizin adınıza üzgünüm dedim. Hoca neden diye sorunca, benim için müjdeli, onun için itibar zedeleyici haberi bildirdim. Hocanın yüzünü rengi değiştiği halde bozuntuya vermeden, sevindim dedi. Hocam, sizin isminizi görenlerin size rağmen böyle bir karar vermesine ne dersiniz diyerek hocaya sözünü hatırlattım. Hiç cevap vermedi; sessiz kalmayı tercih etti. Çok kısa bir zaman sonra yıl sonu imtihanları başlamış; her zaman yazılı imtihan yapan Serdar Hoca, imtihanı ilk defa sözlü yapacağını duyurmuştu. İmtihan günü gelip sıra bana gelmiş içeri girerek Hocanın önüne oturmuştum. Serdar Hoca, Ahmet Ziya, önce sana borcumu ödemek üzere, alacağın nota 30 puan ekleyeceğimi bildirerek sormaya başlamak istiyorum; dedi. Hocam ben zengin bir insanım; sadaka almam caiz olmaz; hakkımı verin yeter dedim. Serdar hoca yine bozulmuş; sessiz kalmayı tercih etmek zorunda kalmıştı. Sözlü imtihanda üç soru sormuştu Serdar hoca, ikisine doğru, birine yarım yamalak cevap verip İmtihandan çıktım; arkadaşlar durumu sordu; anlattım. Hakkım altmış puan civarında olabileceğini tahmin ediyordum. Sonuçlar belli olunca bana yetmiş puan verdiğini gördüm. Merhum Ömer Çam hocama bilgi verdiğimde beni kucaklayıp bağrına basmış; Enstitü Müdürü olduğu dönemde benim gibi 3-4 talebe veya hoca desteği olsaydı; gerekçe oluşturabilir; bu adamın okuldan gitmesini sağlayabilirdim dediğini hiç

unutmam. Davayı kazandıktan sonra Serdar Hoca'nın Enstitüde özel görevli hoca olduğu iddiasını ciddiye almaz olmuştum. Ama Serdar Hoca'nın seksen darbesinden sonra Kenan Evrenin kurucu meclisine alınması üzerine fikrim değişti; onun Enstitüde özel görevli olduğuna inanmış oldum.

Kağıdımı inceleyen biri komünist, ikisi Kamalist olan üç hocanın, Serdar Hoca'ya rağmen bana geçer not vermelerinin sebebini merak ettiniz mi bilmem ama ben yine de yazayım:

Benim kağıdımda kullandığım öz Türkçe, uydurukça dil, Yüksek İslam Enstitüsü gibi bir irtica yuvasında devrimci bir dil ile yazan ilerici bir genç olarak algılanmış; komünist ve Kamalistlerin himayesine mazhar olmama vesile olmuştu. Rabbim dilerse olmazlar nasıl oluyor; bilinmesini istediğim için yazdım bu hatıramı. Unuttuklarım arasında kalmış bu hatıramı, geçen günlerde yazdığım başka bir hatıramı yayınlayan Aydın Başar kardeşimin, yazıma ara başlıklar koyarken bir noktaya **“Sorun olmadı”** ara başlığını koyunca aklıma geldi. Çok dikkat etmeme rağmen zaman zaman fark etmeden kullandığım kelimeler olsa da uydurukça kelimelere karşı alerjim vardır; bu alerjimin en önemli sebeplerinden biri, ruhsuz kelimeleri kullanmayı Kuran ve İslam kültüründen uzaklaşma vesilelerinden görmem, diğeri de yaşadığım bu olay ve ödediğim faturadır.

19/12/2022 Üsküdar.

Ahmet Ziya İbrahimoglu